

הצדדים האחרים כלם מתכופפים ומודים למלך הקדוש.

בא וראה, בסוד של קדשה (של השם הקדוש) הוא מלך וכהן ומשמש תחתו (בסוד של קדשה), בין למעלה בין למטה. יש מלך למעלה, שהוא סוד של קדש הקדשים, והוא מלך עליון, ותחתיו יש כהן, סוד של אור ראשון, שמשמש לפניו, וזהו כהן שנקרא גדול, צד הימין.

יש מלך למטה שהוא כמו אותו מלך עליון, והוא מלך על הכל שלמטה, ותחתיו יש כהן שמשמש אותו, סוד של מיכאל כהן גדול, שהוא לימין, (ודאי בצד הקדשה יש מלך וכהן) וזהו סוד האמונה השלמה, צד הקדשה.

בצד האחר, שאינו צד הקדשה, יש סוד שהוא מלך, והרי בארנו שנקרא מלך זקן וכסיל, ותחתיו יש כהן און, וזהו סוד הכתוב (הושע יב) ויאמר אפרים אף עשרתי מצאתי און לי. משום שכח זה שולט על אותו מעשה שעשה ירבעם. ואלמלא שנמצא כח זה, לא יכל להצליח באותו מעשה. סוד הדבר - בשעה שהמלך הזה והכהן הזה נכפים, ונשברו, אז נכפים כל יתר הצדדים ומודים לקדוש-ברוך-הוא, ואז הקדוש ברוך הוא שולט לבדו מעלה ומטה, כמו שנאמר (ישעיהו) ונשגב ה' לבדו ביום ההוא.

כמו זה וסוד זה ממש עשה הקדוש ברוך הוא בארץ, ששבר מלך זקן וכסיל, וזהו פרעה. בשעה שבא משה לפרעה ואמר (שמות ה) אלהי העברים נקרא עלינו, פתח ואמר, לא ידעתי את ה'. ורצה הקדוש ברוך הוא

ואמר, לא ידעתי את שמייה בארעא,

אחרנין אתפפיין פלהו, ואודן למלפא קדישא. תא חזי, ברזא דקדושה (נ"א דשמא קדישא) איהו מלך, וכהן ומשמש תחותיה, (ברזא דקדושה) בין לעילא בין לתתא. אית מלך לעילא, דאיהו רזא דקדש הקדשים, ואיהו מלך עלאה, ותחותיה אית כהן רזא דאור קדמאה, דקא משמש קמיה, ודא איהו כהן דאקרי גדול, סטרא דימינא.

אית מלך לתתא, דאיהו כגוונא דההוא מלך עלאה, ואיהו מלך על כלא דלתתא. ותחותיה אית כהן דמשמש ליה, רזא דמיכאל כהנא רבא, דאיהו לימינא. (ודאי בסטרא דקדשה אית מלך וכהן) ודא איהו רזא דמהימנותא שלימתא, סטרא דקדושה.

בסטרא אתרא, דלאו איהו סטרא דקדושה, אית רזא דאיהו מלך, והא אוקימנא דאקרי (קהלת ד) מלך זקן וכסיל, ותחותיה אית כהן און, ודא הוא רזא דכתיב, (הושע יב) ויאמר אפרים אף עשרתי מצאתי און לי, בגין דחילא דא, שלטא על ההוא עובדא דעבד ירבעם. ואלמלא דאשפח חילא דא, לא יכיל לאצלהא בההוא עובדא.

רזא דמלה, בשעתא דהאי מלך והאי כהן אתפפיין, ואתברו, כדן כל סטריין אחרנין אתפפיין, ואודן ליה לקודשא ברין הוא, כדן קדשא ברין הוא שליט בלחודוי עילא ותתא, כמה דאתאמר, (ישעיהו ב) ונשגב יי' לבדו ביום ההוא.

כגוונא דא, ורזא דא ממש, עבד קדשא ברין הוא בארעא, דתבר מלך זקן וכסיל, ודא הוא פרעה, בשעתא דאתא משה לפרעה, ואמר, (שמות ה) אלהי העברים נקרא עלינו, פתח ואמר, לא ידעתי את יי', ובצעא קדשא ברין הוא דיתיקר שמייה בארעא,

כְּמָה דְאִיהוּ יִקְרָא לְעֵילָא. פִּינּוּן דְאֶלְקֵי לִיָּה וּלְעַמִּיָּה, אָתָּא וְאוּדֵי לִיָּה לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. וְלִבְתַּר אֲתַבְּר וְאֲתַפְּיָא הֵהוּא כְהֵן אֹן, יִתְרוּ, דְמִשְׁמֵשׁ תְּחוּתִיָּה, עַד דְאָתָּא וְאוּדֵי לִיָּה לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְאָמַר בְּרוּךְ יְיָ אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְכֶם וְגו', עֲתָה יִדְעָתִי פִי גְדוּל יְיָ וְגו', וְדָא הוּא כְהֵן אֹן, סְטָרָא אַחְרָא, דְאִיהוּ סְטָר שְׂמָאלָא. וְדָא אִיהוּ רְזָא דְאֲמָרָה רַחֲל, כַּד חֲמַאת דְמִיתַת, כְּמָה דְכְתִיב, (בראשית לה) בֶּן אוֹנִי. וּבְגִין דָּא אוּחֵי (נ"א אוּדֵי) יַעֲקֹב, וְאָמַר בֶּן יִמִּין, וְלֹא בֶן אוֹנִי, סְטָר יִמִּינָא, וְלֹא שְׂמָאלָא.

וּבִינּוּן דֵּההוּא מְלַךְ וְכְהֵן אוּדוּי לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְאֲתַבְּרוּ קַמִּיָּה, כְּדִין אֲסַתְּלַק קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָּה עַל כְּלָא, עֵילָא וְתַתָּא, וְעַד דְאֲסַתְּלַק קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָּה, כַּד אוּדֵן אֵלִין קַמִּיָּה, לָא אֲתִיָּהִיבַת אוּרִיָּיתָא. עַד לְבְתַר דְאָתָּא יִתְרוּ, וְאוּדֵי וְאָמַר, עֲתָה יִדְעָתִי כִי גְדוּל יְיָ מִכָּל הָאֱלֹהִים. בְּרוּךְ יְיָ אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְכֶם וְגו'. כְּדִין אֲסַתְּלַק קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָּה, עֵילָא וְתַתָּא, וְלִבְתַּר יָהֵב אוּרִיָּיתָא בְשְׁלִימוּ, דְשִׁלְטָנוּ עַל כְּלָא.

רַבִּי אֶלְעָזָר פָּתַח וְאָמַר, (תהלים טז) יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כְּלָם, תָּא חַזִּי, דְדוּד מְלַכָּא קָם וְשַׁבַּח וְאוּדֵי לְמַלְכָּא קַדִּישָׁא, וְהוּהוּ אֲשַׁתְּדַל בְּאוּרִיָּיתָא, בְּהֵהִיא שְׁעָתָא כַּד רוּחַ צְפוּן אֲתַעַר, וְהוּהוּ כְּטַשׁ בְּאִינוּן נִימִין דְכַנּוּרָא, וְכַנּוּרָא הָוָה מְנַגֵּן וְאָמַר שִׁירָה וְכוּ', וּמָה שִׁירָה הָוָה קָאָמַר.

תָּא חַזִּי, בְּשַׁעָתָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲתַעַר לְגַבֵּי כָל אִינוּן רְתִיכִין, לְמִיָּהֵב לוּן טַרְפָּא, כְּמָה דְאוּקִימְנָא דְכְתִיב, (משלי לא) וַתִּקֶּם בְּעוֹד לִילָה וַתִּתֵּן טַרְף לְבֵיתָהּ וְחֹק לְנַעֲרוֹתֶיהָ. כְּדִין, כְּלָהוּ בְּחֵדוּ, פְּתַחֵי וְאָמְרִי, (תהלים טז) אֱלֹהִים

שְׂיִתְכַבֵּד שְׁמוּ בְּאַרְץ, כְּמוּ שְׁהוּא נִכְבֵּד לְמַעְלָה. פִּינּוּן שְׁהִלְקָה אוּתוּ וְאָת עַמוּ, כָּא וְהוּדָה לוּ לְקַדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְאַחַר נִשְׁבַּר וְנִכְפַּה אוּתוּ כְהֵן אֹן, יִתְרוּ, שְׁמִשְׁמֵשׁ תְּחַתִּיו, עַד שְׂבָא וְהוּדָה לוּ לְקַדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְאָמַר, בְּרוּךְ ה' אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְכֶם וְגו', עֲתָה יִדְעָתִי פִי גְדוּל ה' וְגו'. וְזֵהוּ כְהֵן אֹן, צַד הָאֲחֵר, שְׁהוּא צַד שְׂמָאל. וְזֵהוּ סוּד שְׂאֲמָרָה רַחֲל, כְּשִׁרְאָתָה שְׁהִיא מְתָה, כְּמוּ שְׁכַתוּב (בראשית לה) בֶּן אוֹנִי. וְלִכְּן מְהֵר (הוּדָה) יַעֲקֹב וְאָמַר בֶּן יִמִּין, וְלֹא בֶן אוֹנִי. צַד יִמִּין, וְלֹא צַד שְׂמָאל.

וּבִינּוּן שְׁאוּתוּ מְלַךְ וְכְהֵן הוּדוּי לְקַדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְנִשְׁבְּרוּ לְפָנָיו, אִזְ הִתְעַלָּה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַבּוּדוֹ עַל הַכָּל, מַעְלָה וּמַטָּה. וְעַד שְׁהִתְעַלָּה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַבּוּדוֹ, כְּשִׁהוּדוּי אֵלָה לְפָנָיו, לֹא נִתְּנָה תוֹרָה עַד לְאַחַר שְׂבָא יִתְרוּ, וְהוּדָה וְאָמַר, עֲתָה יִדְעָתִי פִי גְדוּל ה' מִכָּל הָאֱלֹהִים. בְּרוּךְ ה' אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְכֶם וְגו'. אִזְ הִתְעַלָּה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַבּוּדוֹ מַעְלָה וּמַטָּה, וְאַחַר כֶּף נִתַּן תוֹרָה בְּשַׁלְמוּת, כְּשִׁשְׁלְטָנוּ עַל הַכָּל.

רַבִּי אֶלְעָזָר פָּתַח וְאָמַר, (תהלים טז) יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כְּלָם. בֹּא וּרְאֵה, דְדוּד הַמְּלַךְ קָם וְשַׁבַּח וְהוּדָה לְמַלְכָּה הַקְּדוּשׁ, וְהוּא הַשְׁתַּדַּל בְּתוֹרָה בְּאוּתָהּ שְׁעָה כְּשִׁרוּחַ צְפוּן הַתְּעוֹרְרָה וְהִיתָה מְכָה בְּאוּתָם נִימֵי הַכְּנּוּר, וְהַכְּנּוּר הִיָּה מְנַגֵּן וְאוּמַר שִׁירָה וְכוּ'. וְאִיזוּ שִׁירָה הוּא אָמַר?

בֹּא וּרְאֵה, בְּשַׁעָה שְׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְתַעוֹרֵר אֵל כָּל אוּתָן הַמְּרַכְּבוֹת לְתַת לְהֵן טַרְף, כְּמוּ שְׂבָאָרְנוּ שְׁכַתוּב (משלי לא) וַתִּקֶּם בְּעוֹד לִילָה וַתִּתֵּן טַרְף לְבֵיתָהּ וְחֹק לְנַעֲרוֹתֶיהָ, אִזְ כְּלָם בְּשַׁמְחָה

יְחַנְּנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אֲתָנוּ סְלָה. כַּד רוּחַ צְפוּן אֲתָעַר וְנַחִית לְעֵלְמָא, נָשִׁיב וְאָמַר, לְדַעַת בְּאַרְץ דְּרַפְּךָ בְּכָל גּוֹיִם יִשׁוּעָתְךָ. כַּנּוּר בְּשַׁעֲתָא דְאִיהוּ מְנַגְּנָא בֵּיה בְּהֵוֹא רוּחָא, פְּתַח וְאָמַר יוֹדוּף עַמִּים כְּלָם (חֶסֶר) דְּוֹד כַּד הָוֵה קָם, וְאֲתָעַר עָלֵיהּ רוּחַ קְדָשָׁא, פְּתַח וְאָמַר, אַרְץ נְתָנָה יְבוּלָה יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אַפְסֵי אַרְץ. בְּגִין לְאִמְשָׁכָא טִיבוּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא, מְעִילָא לְתַתָּא. לְבַתָּר אֲתָא דְוֹד בְּרוּחַ קְדָשָׁא, וְסִדְר לִוְן כְּחָדָא, אֲסַתְפַּל בְּכָלָא הַאי קְרָא דְכַנּוּרָא, (בְּגִין) דְשְׁלִימוּ דִיקְרָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא עֵילָא וְתַתָּא.

בְּשַׁעֲתָא דְשָׂאר עַמִּין אֲתַכְפִּיין, אֲתִיין וְאוּדָאן לִיה לְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא, כִּינן דְאִינוּן אֲתַכְפִּיין, וְאוּדָן לִיה, כְּדִין אֲשַׁתְּלִים יְקָרָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא עֵילָא וְתַתָּא. בְּשַׁעֲתָא דְאֲתָא מִשָּׁה (דף ט"ו ע"א) לְפִרְעָה וְאָמַר לִיה יִי אֱלֹהֵי הָעֵבְרִים נְקָרָא עֲלִינוּ וְגו', פְּתַח אִיהוּ וְאָמַר לֹא יִדְעַתִּי אֶת יִי.

וּבְעָא קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא, דִּיתִיַקְר שְׁמִיהּ בְּאַרְעָא, כְּמָה דְאִיהוּ יְקִירָא לְעֵילָא, כִּינן דְאֲלָקֵי לִיה וְלַעֲמִייה, אֲתָא וְאוּדֵי לִיה לְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא, דְכַתִּיב, (שמות ט) יִי הַצַּדִּיק. אִיהוּ דְהוּה מְלָכָא קְרוּפִינוּס דְכָל עֵלְמָא, כִּינן דְאִיהוּ אוּדֵי, כָּל שָׂאר מְלָכִין אוּדוּן, דְכַתִּיב, (שמות טו) אַז נִבְהָלוּ אֱלֹפֵי אֲדוּם.

אֲתָא יְתָרו, כּוּמְרָא עֲלָאָה וְרַבְרַבָּא, רַב מְמָנָא (דְכָל מְמָנָא) דְכָל טַעוּן אַחְרָנִין, וְאוּדֵי לִיה לְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא, וְאָמַר עֲתָה יִדְעַתִּי כִי גְדוּל יִי מְכָל הָאֱלֹהִים, כְּדִין אֲסַתְּלֵק וְאֲתִיַקְר קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא בִיקְרִייה עֵילָא וְתַתָּא, וְלְבַתָּר יְהַב אוּרִייתָא בְּשְׁלִימוּ, דְשְׁלִטְנוּ עַל כְּלָא.

פּוֹתְחִים וְאוּמְרִים, (תהלים טו) אֱלֹהִים יְחַנְּנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אֲתָנוּ סְלָה. כְּשֵׁרוּחַ צְפוּן מִתְעוֹרְרַת וַיִּוֹרְדַת לְעוֹלָם, נוֹשְׁבַת וְאוּמְרַת, לְדַעַת בְּאַרְץ דְּרַפְּךָ בְּכָל גּוֹיִם יִשׁוּעָתְךָ. בְּשַׁעֲתָא שְׁמַנְגָן הַכְּנוּר בְּאוֹתָהּ רוּחַ, פּוֹתַח וְאוּמַר, יוֹדוּף עַמִּים כְּלָם. כְּשֵׁהִיָּה דְוֹד קָם וּמִתְעוֹרְרַת עָלָיו רוּחַ קְדָשָׁא, פְּתַח וְאָמַר, אַרְץ נְתָנָה יְבוּלָה יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אַפְסֵי אַרְץ. כְּדִי לְהַמְשִׁיף אֶת טוֹב הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא מְלַמְעֵלָה לְמַטָּה. אַחַר כֵּךְ בָּא דְוֹד וְסִדְר אוֹתָם בְּרוּחַ קְדָשָׁא כְּאֲחַד, הַסְתַּפַּל בְּכָל הַכְּתוּב הַזֶּה שֶׁל הַכְּנוּר, שֶׁל שְׁלֵמוֹת וּכְבוֹד הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא לְמַעְלָה וְלְמַטָּה.

בְּשַׁעֲתָא שְׁשָׂר הַעַמִּים נִכְפִּים, הֵם בָּאִים וּמוֹדִים לְקְדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא. כִּינן שְׁנַכְפִּים וּמוֹדִים לוֹ, אַז מִשְׁתַּלֵּם כְּבוֹד הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא מְעֵלָה וּמַטָּה. בְּשַׁעֲתָא שְׁבָא מִשָּׁה לְפִרְעָה וְאָמַר לוֹ ה' אֱלֹהֵי הָעֵבְרִים נְקָרָא עֲלִינוּ וְגו', הוּא פְּתַח וְאָמַר, לֹא יִדְעַתִּי אֶת ה'.

וְרַצָּה הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא שְׂתִיכְבֵּד שְׁמוֹ בְּאַרְץ, כְּמוֹ שֶׁהוּא נִכְבֵּד לְמַעְלָה. כִּינן שֶׁהִלְקָה אוֹתוֹ וְאֵת עַמּוֹ, בָּא וְהוֹדָה לְקְדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא, שְׁכַתוּב ה' הַצַּדִּיק. הוּא שֶׁהִיָּה מְלָךְ חָשׁוּב שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, כִּינן שֶׁהוּדָה, אַז כָּל שָׂאר הַעַמִּים הוֹדוּ, שְׁכַתוּב (שמות טו) אַז נִבְהָלוּ אֱלֹפֵי אֲדוּם.

כַּמָּר עֲלִיוֹן וְגְדוּל, מְמָנָה גְדוּל (שֶׁל כָּל הַמְּמָנִים) שֶׁל כָּל הָאֱלִילִים הָאֲחֵרִים, וְהוּדָה לְקְדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא וְאָמַר, עֲתָה יִדְעַתִּי כִי גְדוּל ה' מְכָל הָאֱלֹהִים. אַז הִתְעַלָּה וְהִתְכַּבֵּד הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא בְּכַבּוּדוֹ מְעֵלָה וּמַטָּה, וְאַחַר כֵּךְ נִתְּן תּוֹרָה בְּשְׁלֵמוֹת, כְּשֶׁשְׁלִטְנוּ עַל הַכָּל.

אמר רבי שמעון לר' אלעזר בריה, על דא כתיב, (תהלים טז) יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם. אתא ר' אלעזר ונשיק ידוי. בכה ר' אבא ואמר, (תהלים קג) פרחם אב על בנים. מאן ירחם על ר' אלעזר, ולא שלמא מלוי, בר רחימו דמר, זפאה חולקנא, דזכינא למשמע מלין אלין קמיה, דלא נכסוף בהו לעלמא דאתי.

אמר רבי אבא, הא כהן און לא כתיב ביתרו, כהן מדין כתיב. אמר ליה, פלא איהו חד. בקדמיתא חמוי דיוסף, כהן און אקרי. ולבתר חמוי דמשה, כהן מדין. וכלא רזא חדא, דהא אלין תרין משה ויוסף. בדרגא דרזא קיימין, ברזא דאת ו'ו, תרין ווין פחדא. ומה דאתמר כהן מדין, רזא דא אשת מדנינים. (משה ויוסף ברזא קיימי, רזא דא ו'ו תרין פחדא).

ארים ידוי על רישיה ר' אבא ובכה, אמר, נהירו דאורייתא סלקא השתא עד רום רקיעא דכרסויא עלאה, לבתר דיסתלק מר מעלמא, מאן ינהיר נהירו דאורייתא. ווי לעלמא דישתאר יתום מינך. אבל מלין דמר יתנהירו בעלמא עד דייתי מלכא משיחא וכדין כתיב, (ישעיה יא) ומלאה הארץ דעה את יי' וגו'.

וישמע יתרו כהן וגו', רבי חייא אמר, האי קרא אית לאסתפקלא ביה, בקדמיתא כתיב, את כל אשר עשה אלהים למשה, ולבתר כתיב פי הוציא יי'. אלא רזא דא את כל אשר עשה אלהים, דא שמא דאגין על משה ועל ישראל, ולא אתעדי מנייהו בגלותא. ולבתר, שמא עלאה אפיק לון ממצרים. דהא שמא קדישא דאפיק לון, ברזא דיובלא הוה.

אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בנו, על זה כתוב (תהלים טז) יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם. בא רבי אלעזר ונשיק ידו. בכה רבי אבא ואמר, (שם קג) פרחם אב על בנים. מי ירחם על רבי אלעזר וישלים דבריו, חוץ מאהבת מורנו? אשרי חלקנו שזכינו לשמע דברים אלו לפניו, שלא נבוש בהם לעולם הבא.

אמר רבי אבא, הרי כהן און לא כתוב ביתרו, אבל כהן מדין כתוב. אמר לו, הפל אחד. פתחלה חמיו של יוסף נקרא כהן און, ואחר כך חמיו של משה - כהן מדין. והפל סוד אחד. שהרי שני אלה, משה ויוסף, עומדים בדרגה של סוד אחד בסוד האות ו'ו, שני ווי"ם כאחד. ומה שנאמר כהן מדין, סוד זה אשת מדנינים. (משה ויוסף בסוד אחד עומדים, וסוד זה ו'ו שנים כאחד).

הרים ידיו על ראשו רבי אבא ובכה. אמר, אור התורה עולה עתה עד רום הרקיע של הכסא העליון, אחר שיסתלק מורנו מהעולם, מי יאיר את אור התורה? אוי לעולם שישאר יתום מן, אבל דברי רבנו יאירו בעולם עד שיבא מלך המשיח, ואז כתוב (ישעיה יא) ומלאה הארץ דעה את ה' וגו'.

וישמע יתרו כהן וגו'. רבי חייא אמר, פסוק זה יש להתבונן בו, פתחלה כתוב את כל אשר עשה אלהים למשה, ואחר כך כתוב פי הוציא ה'. אלא סוד זה את כל אשר עשה אלהים, זה השם שהגן על משה ועל ישראל ולא זו מהם בגלות, ואחר כך השם העליון הוציא אותם ממצרים, שהרי השם הקדוש שהוציא אותם היה בסוד היובל.